

1.În România elevii și studenții sunt notați nu după ceea ce știu, ci după ceea ce nu știu, iar cetățenii sunt răsplătiți nu pentru ceea ce dau, ci pentru ceea ce iau. 2.Dacă existentul este nemărginit, ce să mai spunem de meganemărginirea inexistentului, unde ființarea s-a întrupat prin vrerea Creatorului! Și astfel Universul ne apare ca o carte cu infinit de multe file, în care creatul este înfățișat în paginile scrise, iar golul sau necreatul în paginile nescrise. Poate că eterna mișcare a Universului exprimă tocmai neconținuta tendință de umplere a paginilor goale, adică acel aristotelic horror vacui al impulsului creator față de spațiile vide.

3.E de mirare câte neadevăruri se pot spune despre minciună! Cică ar avea picioarele scurte...Chiar așa de-ar fi, cine cutează să se ia cu ea la întrecere într-o alergare de viteză?

4.Ar fi vai de adevăr dacă minciuna ar face față și la alergări pe distanțe lungi.

5.Dacă adevărul se hrănește numai cu adevăr, minciuna trăiește și cu firimiturile căzute de la masa adevărului.

6.Adevărul spus pe jumătate nu-i egalul minciunii spusă pe jumătate, deoarece în primul caz avem jumătatea plină a compasiunii față de aproape, pe când al doilea caz pune în evidență jumătatea goală a paharului unui mincinos mișelnic.

7.Banalitatea în carne și oase este întruchipată de acel individ care o viață întreagă și-a făcut un ideal din cercetarea și cunoașterea anostului.

8.Dezinteresatul este cu mult mai interesant decât robul interesului.

9.Egoistul – chiorul ajuns împărat în țara pragmatismului orb.

10.Toate guvernele noastre postdecembriste au luat de la cei care n-au și le-au dat celor care au, prin asta dovedind că – deși n-au de-a face cu credința și iubirea semenilor – acționează în conformitate cu litera Evangheliei.

11.Tot omul că e muritor o știe, dar nu știe tot muritorul om să fie.

12.Invidia – buboiul care supurează cu mult mai înainte de-a se sparge.

13.Dreptatea morții este totuna cu nedreptatea făcută viului.

14.De-abia după moarte neoamenii intră în rândul oamenilor.

15.Zgârcenia – marea dragoste a oamenilor care habar n-au de dragoste.

16.Egoismul – copilul preferat al neomeniei.

17.Cruzimea – mama vitregă a nesimțirii.

18.Zestrea omenirii este depozitată în verbul „a nemuri”.

19.Dacă moartea privește doar în jos, privirea nemuririi este statornic ațintită în sus.

20.Sinuciderea este rezultatul contopirii dintre dragostea față de nimic și indiferența față de toate.

21.Disperarea este starea sufletească limită în care durerea devine conștientă că suferă de o boală incurabilă.

22.Valoarea se sufocă în opulență mai ceva ca inima în osânză.

23.Nu de timp trebuie să ne fie teamă, ci de timpurile pe care le trăim.

24.Din nimic se ivesc doar nimicurile cu ifose și pretenții.

25.Oricât e omul de sărman, în suflet nu-i mai jos de ban.

AUTOR: GEORGE PETROVAI

Sighetu-Marmatiei